

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717213468
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7717213468.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne X.. L. X., S.. XX.XX.XXXX, Z., N. X, zastúpenej JUDr. Tomášom Polákom, advokátom, Košice, Poštová 14, proti žalovanej E. X., S.. X.X.XXXX, X., L..V.Q. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom, Michalovce, Kpt. Nálepku 8, v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva o odvolaní žalobkyne a žalovanej proti rozsudku 19C/55/2017 - 314 z 25.9.2019 Okresného súdu Michalovce a o späťvzati odvolania žalobkyne proti časti II výroku rozsudku

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie o odvolaní žalobkyne o paričnej lehote **z a s t a v u j e**.
- II. **P o t v r d z u j e** rozsudok vo výroku I. v časti týkajúcej sa zrušenia podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovanej k nehnuteľnostiam, evidovaným na LV č. XXX k.ú. X., a to k rodinnému domu č.súp. XXXX postavenému na parcele registra C č. 2277 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 555 m² a k parcele registra C č. 2277 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 555 m² a vo výroku III.
- III. **M e n í** výrok I. v časti vyporiadania tak, že nehnuteľnosti prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej, a výrok II. **m e n í** tak, že žalovaná je povinná na vyrovnanie podielu vyplatiť žalobkyňi sumu 55 852,00 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.
- IV. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Michalovce (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom rozhodol, že I. zrušuje podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX k.ú. X., a to k rodinnému domu č.súp. 2058 postavenému na parcele registra C č. 2277 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 555 m² a k parcele registra C č. 2277 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 555 m² a vyporiadava ich tak, že nehnuteľnosti prikazuje do výlučného vlastníctva žalobkyne, II. žalobkyňa je povinná na vyrovnanie podielu žalovanej zo zrušeného podielového spoluvlastníctva vyplatiť žalovanej sumu 55 852,00 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a III. stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

2.Z opisu rozhodujúcich okolností v žalobe súd zistil, že žalobkyňa sa domáhala proti žalovanej zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, a to k rodinnému domu nachádzajúceho sa v X. S. Y. Q., V. Č.. XXXX, postaveného na parcele registra C číslo 2277 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 555 metrov štvorcových a pozemku parcely registra C číslo 2277 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 555 metrov štvorcových, ktoré sú evidované na liste vlastníctva číslo XXX katastrálneho územia X., lebo obe strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 k celku. Žalobkyňa na preukázanie svojho nároku predložila výpis z LV č. XXX, potvrdenie o podaní trestného oznámenia z 26.2.2016, uznesenie OR PZ z 26.3.2016, trestné oznámenie z 28.6.2016, upovedomenie o začatí trestného stíhania z 28.7.2016, list žalobkyne z

21.9.2016, list žalovanej z 10.10.2016, návrh na spoločné užívanie nehnuteľnosti z 3.5.2017 a odpoveď žalovanej na návrh. Žalobkyňa ďalej navrhla svoje vypočutie ako aj vypočutie svedka X., od výsluchu ktorého počas konania upustila.

2.1.Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe z 2.11.2017 uviedla, že svoj podiel na vyporiadavaných nehnuteľnostiach nadobudla titulom daru od svojich rodičov v roku 2005. Žalobkyňa nadobudla podiel vo výške 1/10 na základe darovacej zmluvy od jej brata ešte v čase, keď neboli manželmi a podiel 4/10 darovacou zmluvou od jej brata vo februári 2017 už ako od svojho manžela. Žalovaná považuje prevod za neplatný, pretože 10.10.2016 jej matka doručila jej bratovi a teda manželovi žalobkyne výzvu na vrátenie daru z dôvodu, že sa jej vyhrážal zabitím, vulgárne jej nadával, ničil bytové zariadenie, v dôsledku čoho je proti nemu vedené trestné stíhanie. Vec je vedená na Okresnom súde v Michalovciach pod spisovou značkou 21T 21/2016 a doposiaľ nebola právoplatne ukončená a ako dôkaz predložila výzvu na vrátenie daru z 10.10.2016, mandátnu zmluvu a zmluvu o zriadení záložného práva, znalecký posudok E.. L. Z. a navrhla ako dôkaz svoj výsluch.

2.2.Vec po vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil podľa § 141 ods.1,2 OZ a uzavrel, že v prejednávanej veci nebolo medzi stranami sporné, že vyporiadavaná nehnuteľnosť nie je reálne deliteľná, preto súd pristúpil k druhej zákonom predpokladanej alternatíve, a to prikázanie veci za primeranú náhradu jednému zo spoluvlastníkov podľa § 142 ods.1 druhá veta OZ. Pri tomto spôsobe vyporiadania sú zákonnými kritériami pri rozhodovaní o prikázaní veci jednému z podielových spoluvlastníkov veľkosť spoluvlastníckych podielov, účelné využitie veci a zohľadnenie prípadného násilného správania podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Súdna prax okrem zákonom uvedených požiadaviek zohľadňuje aj iné okolnosti, napr. aj bytové potreby spoluvlastníkov, finančnú solventnosť toho podielového spoluvlastníka, ktorému bude prikázaná povinnosť vyplatiť náhradu ustupujúcemu spoluvlastníkovi za vyporiadavaný podiel, kto sa ako podieľal na udržiavaní nehnuteľností prípadne na ich opravách, kto je schopný o túto údržbu sa ďalej starať a samozrejme je možné prihliadať aj na iné okolnosti konkrétnej prejednávanej veci (napr. zohľadnenie potrieb maloletých detí, zdravotný stav a pod.). Pokiaľ ide o účelnosť využitia, vzhľadom na rovnakú výšku spoluvlastníckych podielov žalobkyne a žalovanej aj na dome aj na pozemku a ich starostlivosť o dom v posledných rokoch, pre posudzovanie účelnosti využitia nehnuteľností toto kritérium súd nepovažoval za rozhodujúce. K nehnuteľnostiam je riadny prístup bez obmedzení a nehnuteľnosti nie sú ani funkčne spojené s inými nehnuteľnosťami, ktoré by patrili výlučne do vlastníctva niektorému z podielových spoluvlastníkov. Pokiaľ ide o udržiavanie nehnuteľností z vyjadrení strán sporu vyplýva, že v posledných rokoch do nehnuteľnosti nebolo vo väčšej miere investované ani jedným z podielových spoluvlastníkov. Vykonávali sa prakticky iba udržiavacie práce.

2.3.Žalobkyňa vypovedala, že sa urobila čiastočná rekonštrukcia spodnej kúpeľne, obložili sa steny a podlaha dlažbou a obkladmi, tiež bola začatá realizácia terasy z pôvodného balkóna a bolo vymaľované na druhom poschodí. Časovo to ohraničila pred rokom 2015. Tiež sa mali odstrániť na dvore niektoré betónové plochy, upravila sa a zveľadila záhrada, v rohu záhrady sa vytvorilo miesto na záhradné posekanie. Zveľadňovali vnútro domu ale aj vonkajšok a to so svojich prostriedkov. Keď zistila zatekanie strechy, žalovaná reagovala, že ona na druhom poschodí nebýva, aby si to vyriešili sami. Na opravu strechy ničím neprispela a opravu hradila výlučne sama s manželom.

2.4.Žalovaná k uvedenému naopak tvrdila, že na balkóne, kde boli nádherné okrasné kvetináče a okrasné kriky, brat zbúral zábradlie, vybetónoval múrik, ktorý opadáva, pretože pôvodne chcel z balkónu urobiť sociálne zariadenie, toaletu a kuchyňu. Keďže na to už finančné prostriedky nechcela poskytnúť, ostal priestor od roku 2006 alebo 2007 tak, ako je teraz. V roku 2014 požiadal brat sociálny úrad na meno otca o prerobenie kúpeľne z dôvodu, že je chorý a ležiaci. Na úpravu brat použil a doniesol dlaždice a obklady II. triedy, kúpil toaletu, v kúpeľni urobil podlahu a asi 50 cm sú obložené steny, ale nie obkladom ale dlažbou, pretože šetril. V takom stave sa uvedený priestor nachádza od roku 2014, kedy otec zomrel. Pre potreby úradu brat vyfotografoval kúpeľňu svojho kamaráta. Je pravda, že sa maľovalo, ale žiadna chodba sa nemaľovala. Chodba sa maľovala v roku 2007 a to z tých peňazí, čo sa poskytli. Záhradné stoly sa umiestnili, vysypal sa priestor bielym kamením, avšak stoly boli z baru jeho kamaráta, ktorý skončil s podnikaním a nemal ich kam umiestniť, tak ich priviezli k ním domov. Strechu brat so žalobkyňou opravili tak, že sa kúpila pena za 5,00 eur a tú brat nastriekal. Väčšia investícia sa mala vykonať z úveru, ktorý sa bral v roku 2005 v sume 600 000,00 Sk, avšak do domu sa investovali iba okolo 100 000,00 Sk a zvyšok si zobral brat.

2.5.Strany sporu sa tak prakticky zhodli iba na čiastočnom vymaľovaní a výmene kotla a radiátorov s rozvodmi na kúrenie, iné väčšie investície do domu neboli vykonané ostatné vyjadrenia boli iba v rovine tvrdení. Jediný relevantný dôkaz je prevod sumy 590 000,00 Sk na účet manžela žalobkyne, čo potvrdzuje vyjadrenie žalovanej, že nie všetky peniaze z úveru boli použité na rekonštrukciu domu,

ale prakticky boli poskytnuté jej bratovi. Tiež v konaní bolo preukázané, že žalobkyňa uhradza za nehnuteľnosti ročne poisťné v sume 84,60 eur. Z predložených fotografií je zrejmé, že nehnuteľnosť nie je náležite udržiavaná a je potrebné do nej investovať. Podľa fotografií obsiahnutých v spise prízemné priestory domu nie sú dokončené, balkón zateká a mnoho z vnútorných priestorov je takisto podmočených alebo zatečených. To isté je možné konštatovať aj u niektorých vonkajších priestorov.

2.6. Je nevyhnutné, aby sa vyriešila otázka vlastníctva nehnuteľnosti, pretože vzťahy strán sporu sú zjavne narušené a ako vyplýva aj z mimosúdnej komunikácie pred podaním žaloby, strany sa nevedeli zhodnúť ani na zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva ani na jeho spoločnom užívaní. Zostalo preto posúdiť aj z hľadiska schopnosti udržiavať nehnuteľnosť, ktorá zo strán má na to väčšie finančné predpoklady. Tieto predpoklady svedčia viac v prospech žalobkyne vzhľadom na jej majetkové pomery, a to aj v kontexte povinnosti vyplatiť podiel ustupujúcemu spoluvlastníkovi.

2.6. Pokiaľ ide o náhradu pre ustupujúceho podielového spoluvlastníka, súd vychádzal zo znaleckého posudku znalkyne E. L. Z., ktorá určila cenu vyporiadavaných nehnuteľností na 111 702,83 eur. Obe strany sporu s cenou určenou znalkyňou súhlasili, preto podiel ustupujúceho spoluvlastníka vo finančnom vyjadrení predstavuje 1 určenú znaleckým posudkom, teda 55 852,00 eur.

2.7. Žalovaná uviedla, že po smrti matky sa riadne zamestnala a nie je v tomto smere obmedzovaná. Žalovaná nedeklarovala žiadne mimoriadne výdavky okrem bežných výdavkov (bývanie, stravovanie a pod.). V prípade prikázania nehnuteľnosti do jej vlastníctva by bola povinná vyplatiť žalobkyni za jej podiel sumu cez 55 tis. eur. Žalovaná má mesačný príjem okolo 660,00 eur, tiež deklarovala vklady v hotovosti na svoj účet z iného pracovného pomeru v sume od 150,00 do 500,00 eur mesačne. V konaní však nebolo preukázané, že ide o príjem z pravidelnej pracovnej činnosti, a jednak ani v súčte príjem žalovanej nie je dostatočný na záver, že bude schopná podiel žalobkyne vyplatiť. Žalovaná síce deklarovala možnosť úveru, do rozhodnutia súdu však nepreukázala, aby jej bola zo strany niektorej z bánk takáto možnosť ponúknutá alebo umožnená, prípadne aby jej takúto finančnú hotovosť niekto ponúkol. Žalovaná okrem vyporiadavaných nehnuteľností nevlastní žiadny iný hodnotnejší majetok, ktorým by sa mohla zaručiť za vyplatenie podielu ustupujúcemu podielovému spoluvlastníkovi. Naproti tomu príjem žalobkyne preukázateľne v čistom dosahuje v priemere okolo 2 200,00 eur. Okrem vyporiadavaných nehnuteľností vlastní byt a garáž v Košiciach a podľa predložených inzercii sa hodnota garáže v Košiciach pohybuje okolo sumy 18 000,00 eur. Tiež vlastní parcelu o výmere 748 m² v Obci Poľov na základe kúpy. Podľa kúpnej zmluvy bola cena nehnuteľnosti 52 360,00 eur. Žalobkyňa ďalej predložila čestné prehlásenie svojej matky, ktorá deklarovala schopnosť v prípade potreby finančne vypomôcť žalobkyni s úhradou sumy 50 000,00 eur. Žalovaná síce namietala, že žalobkyňa nepreukázala, že jej matka takouto sumou skutočne disponuje, ale žalovaná neuviedla, z akých reálnych skutočností jej obava vyplýva. Súd preto za súčasného dôkazného stavu nemá dôvod pochybovať o pravdivosti čestného vyhlásenia ani žiadať preverenie majetkových pomerov matky žalobkyne. Na druhej strane je pravda, že žalobkyňa má aj záväzky z úverových zmlúv, ktoré sú zabezpečené záložným právom viaznucim na vyporiadavaných nehnuteľnostiach a tarcha je evidovaná aj na jej byte v Košiciach. Súd v tejto súvislosti však poukazuje na skutočnosť, že z predložených úverových zmlúv je preukázané, že na časť úverov sa žalobkyňa zaviazala aj kvôli dlhom svojho manžela ale aj samotnej žalovanej, ako vyplýva zo znenia úverovej zmluvy z 19.3.2012. Žalobkyňa sa zaviazala na úver vo výške 50 000,00 eur s dobou splácania do 20.3.2040, pričom z textu zmluvy vyplýva, že ako dlžníčka súhlasí s tým, aby peňažné prostriedky okrem zaplattenia úverov jej manžela, boli vo výške 6 324,90 eura použité na vyplatenie úveru, ktorý žalovanej 12.10.2004 poskytla banka a tiež aby sa z úveru vyplatila suma 18 840,15 eura na úver, ktorý Ivete Molnárovej poskytla banka na základe zmluvy o splátkovom úvere zo 6.10.2005 a peňažné prostriedky z úveru vo výške 82,98 eura boli použité na vyplatenie pohľadávky z nepovoleného prečerpania na účte Ivety Molnárovej. Čiže takmer polovica úveru, ktorým sa žalobkyňa zaťažila sa použila na vyplatenie úverov, na ktoré sa zaviazala žalovaná. Celková výška úverov žalovanej dosahuje sumu okolo 80 000 eur (zostatok 21000 eur z úverovej zmluvy z roku 2008 a z refinancovanej zmluvy z roku 2013 je zostatok okolo 60000,00 eur). Okrem výdavkov na splácanie úveru žalobkyňa deklarovala iba bežné výdavky. Zo žiadnych vykonaných dôkazov ani skutkových tvrdení nevyplýva, že by mala žalobkyňa s ich splácaním ťažkosti, alebo že by sa v súvislosti s nimi viedli exekučné konania alebo realizovali záložné práva. Žalovaná poukázala na exekúcie vedené proti manželovi žalobkyne, ale z centrálného registra exekúcií bolo zistené, že proti manželovi žalobkyne sú vedené tri exekúcie, a to o vymoženie 165,97 eur, o vymoženie 1230,44 eur a 278,32 eur, teda o nejde o sumy vysoké. Z účtovných závierok obchodnej spoločnosti manžela žalobkyne bolo zistené, že spoločnosť BOMOX s.r.o. k 31.12.2016 vykazovala zisk 1682,00 eur, k 31.12.2017 zisk 1842 eur, k 31.12.2018 zisk 379 eur. Spoločnosť teda nie je vysoko zisková, ale nevykazuje ani stratu alebo iné finančné problémy pri hospodárení a hospodárenie firmy z hľadiska finančného možno

považovať za vyrovnané. V kontexte účelnosti využitia je možné posudzovať aj ťarchy viaznuce na vyporiadavaných nehnuteľnostiach. Z listu vlastníctva ale aj z predloženej úverovej zmluvy a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyplýva, že nehnuteľnosti sú zaťažené záložným právom v prospech Slovenskej sporiteľne a.s., a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva z 2008 a z roku 2012, resp. z roku 2013, kedy došlo k refinancovaniu úverov z roku 2012.

2.8. Prikázaním nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne sa tak žalovaná zbaví ťarchy záložných práv viaznucich na nehnuteľnostiach a žalobkyňa za svoje úvery bude ručiť už iba vlastným majetkom. V prípade prikázania nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalovanej táto by okrem povinnosti vyplatiť žalobkyni jej spoluvlastnícky podiel prevzala aj ťarchu záložných práv v zmysle § 151h ods.1 OZ, ktoré zaťažovali podiel žalobkyne. V prípade neplnenia povinností žalobkyne z úverových zmlúv by čelila ako záložca riziku straty nehnuteľností. Súd zohľadniac aj túto skutočnosť považoval za účelnejšie prikázať nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorú ťarcha zabezpečenia úverov ako dlžníčku zaťažuje.

2.9. Žalovaná namietala, že na vyporiadavaných nehnuteľnostiach vyrástla a nemá iné bývanie, preto má o nehnuteľnosti záujem. K uvedenému súd udáva, že aj keď citový vzťah k vyporiadavaným nehnuteľnostiam môže za určitých okolností byť jedným zo zohľadňovaných kritérií, v súdnej veci toto kritérium nie je možné považovať za rozhodujúce. Žalovaná deklarovala, že žije sama, neuvádzala žiadne záväzky k iným osobám závislým na nej či už výživou alebo osobnou starostlivosťou. V nehnuteľnosti po smrti matky žije sama a za svoj spoluvlastnícky podiel dostane primeranú náhradu, ktorá jej umožní zabezpečiť si primerané bývanie.

2.10. Zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vychádza aj zo zásady, že nikoho nemožno nútiť a spravodlivo od neho požadovať, aby zotrval v podielovom spoluvlastníctve. Žalovaná pôvodne požadovala, aby súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa nezrušil a nevyporiadal spoluvlastníctvo strán sporu. Dôvodom mal byť nepriaznivý zdravotný stav matky žalovanej, ktorá v nehnuteľnosti žila od jej nadobudnutia a trauma z prípadnej nutnosti sťahovania by mala pre ňu fatálne následky. Túto možnosť však súd už nemohol zvažovať, pretože matka žalovanej počas konania 9.7.2018 zomrela a iné vážne okolnosti odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 142 ods.2 OZ súd nezistil. Zotrvanie v spoluvlastníctve oboch strán sporu nie je možné ani z toho dôvodu, že ich vzťahy sú zjavne narušené a prípadné ďalšie kontakty v súvislosti so spoločným užívaním nehnuteľností by boli zdrojom ďalších konfliktov. Svedčia o tom podávané trestné oznámenia na žalovanú zo strany žalobkyne pre neumožnenie vstupu do domu, či ešte prebiehajúce trestné konanie vedené proti manželovi žalobkyne, ktorý je zároveň bratom žalovanej. Z podanej obžaloby vyplýva, že manžel žalobkyne sa mal dopustiť fyzického násillia na žalovanej za účelom jej vydierania a čiastočne sa násillia dopustil aj voči svojej už nebohej matke, ktorá ho pre jeho správanie k sestre aj jej samej žiadala o vrátenie daru (časti vyporiadavanej nehnuteľnosti). Žalobkyňa si pri návšteve nehnuteľnosti pre narušené vzťahy strán sporu robí z opatrnosti video a audio záznamy, preto mal súd dostatočne preukázané, že vzťahy strán sporu nie sú dobré, preto zotrvanie v spoluvlastníckom vzťahu nie je možné.

2.11. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP a stranám sporu trovy konania nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v predmete konania. Konanie o vyporiadanie BSM je konaním, ktoré je vyvolané nedohodou strán sporu, preto o zrušení a vyporiadaní spoločného majetku na návrh niektorého z podielových spoluvlastníkov rozhoduje súd. Súd v prípade zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva nie je ani viazaný návrhmi strán sporu, preto nie je možné určiť úspech alebo neúspech tej-ktorej strany v konaní. Z uvedeného dôvodu súd považuje sa spravodlivé, aby každá zo strán znášala svoje trovy konania.

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, ktoré odôvodnila tým, že súd vo výroku II. uložil jej povinnosť vyplatiť žalovanej na vyrovnanie jej podielu zo zrušeného podielového spoluvlastníctva sumu 55 852 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. S touto časťou rozhodnutia sa nestotožňuje. Citovala § 232 ods.2,3 CSP a uviedla, že navrhla, aby zodpovedajúcu sumu vyplatila žalovanej do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Paričnú lehotu 30 dní považuje za značne krátku, nepostačujúcu na zabezpečenie predmetnej sumy na vyplatenie podielu žalovanej, keďže nejde o zanedbateľnú sumu.

3.1. Vo výroku III. napadnutého rozsudku súd nepriznal stranám sporu náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že aplikoval § 257 CSP, mal za to, že dôvody hodného zreteľa videl v predmete konania. Nesúhlasí s týmto rozhodnutím súdu vo výroku III. rozsudku, ktorým súd nepriznal náhradu trov konania a považuje ho za nesprávne.

Citovala znenie § 255 ods.1, § 257 CSP a poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 24.2.1971, sp. zn. 2Cz/4/1971, R 31/1972, a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26.7.2012, sp. zn. 4MCdo/10/2012.

Poukázala na to, že listom z 21.9.2019 (pred podaním žaloby) žalobkyňa navrhla žalovanej zrušenie a vyporiadanie ich podielového spoluvlastníctva dohodou, a to tým spôsobom, že ponúkla žalovanej prevod svojho vlastníckeho podielu na ňu za primeranú náhradu, alternatívne aby žalovaná previedla svoj spoluvlastnícky podiel na žalobkyňu za primeranú náhradu. Na návrh žalobkyne žalovaná reagovala, avšak žiadnym spôsobom sa vecne nevyjadrila k jej návrhu na zrušenie a vyporiadanie ich podielového spoluvlastníctva. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa ešte pred podaním žaloby navrhla žalovanej zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam dohodou, keďže žalovaná na tento návrh žiadnym relevantným spôsobom nereagovala, bola nútená podať žalobu na príslušný súd. K uzavretiu mimosúdnej dohody nedošlo jednoznačne z dôvodu na strane žalovanej. Dôvody hodné osobitného zreteľa uvedené v § 257 CSP a ani výnimočné okolnosti CSP bližšie nešpecifikuje. Výklad takýchto podmienok ponecháva na súdnu prax. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle ustálenej judikatúry nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie, ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda nemožno vidieť iba v samotnom predmete konania, ako na to poukázal súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. K nedohode strán sporu, na ktorú poukazuje súd a ktorá vyvolala konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva na príslušnom súde, došlo práve z dôvodov na strane žalovanej, ktorá neakceptovala žiadny spôsob mimosúdneho zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

3.2. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd zmenil výrok II. tak, že uloží žalobkyni vyplatiť žalovanej sumu 55.852 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku a podľa § 388 CSP zmenil výrok III. rozsudku tak, že prizná žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 % alternatívne, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa podaním z 13.11.2019 zobrala svoje odvolanie proti výroku II. rozsudku podľa § 369 ods.4 CSP späť. Navrhla, aby súd v tejto časti odvolacie konanie zastavil a žiadala rozhodnúť len o odvolací voči výroku III. rozsudku.

5. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná, a to podľa § 355 ods. 1, § 359, 362 ods. 1, § 365 ods.1 písm. f), h) CSP, a to podľa názoru žalovanej z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5.1. Rozsudok napadla žalovaná v celom rozsahu, a to z dôvodov, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré vidí v tom, že pri povinnosti schopnosti uhradiť zo strany žalobkyne v prospech žalovanej sumu zodpovedajúcu vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva na ničím nepreukázané tvrdenie žalobkyne, a to v tom, že manžel žalobkyne má príjem vo výške 500 až 2 000 eur mesačne, čo podľa názoru žalovanej je v rozpore s reálnou skutočnosťou a tiež nesprávne skutkové zistenia vidí žalovaná v rozhodnutí súdu v tom, že žalobkyňa nepreukázala svoje reálne výdavky, ale iba nevyhnutné výdavky, pričom z ostatných listinných dôkazov je zrejmé, že napriek relatívne vysokému príjmu žalobkyne, táto má zrejme aj výdavky podstatne vyššie ako to tvrdila, čoho dôkazom sú ťarchy zriadené k nehnuteľnostiam, ktoré sú v jej vlastníctve na zabezpečenie splátok úverov a pôžičiek.

5.2. Nepriamym dôkazom tohto tvrdenia sú aj skutočnosti, preukázané pred súdom v súvislosti s kúpou nehnuteľností - pozemkov kat. úz. Q., ktoré mala žalobkyňa nadobudnúť do BSM na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy 27.02.2017 a ktoré boli splatené v splátkach. Napriek deklaroványm tvrdeniam žalobkyne o príjme jej manžela, žalobkyňa neuviedla pred súdom pravdivé informácie o tom, že jej manžel má exekúcie, čo bolo preukázané zo strany žalovanej predložením listinných dôkazov na pojednávaní pred súdom prvej inštancie.

5.3. Súd sa nevysporiadal ani s ďalším úverom žalobkyne, ktorý čerpala v roku 2017, kde na otázku žalovanej uviedla, že pokiaľ ide o záložné právo, je zaťažená aj ďalším úverom z roku 2017, ktorý čerpala vo výške 66 000 eur. Z toho dôvodu je nepravdivé tvrdenie žalobkyne priamo na pojednávaní aká je výška úverov, ktoré sú zabezpečené záložným právom keď uviedla, že sa jedná o sumu 80 000 eur, pričom jej celkové zadlženie predstavuje sumu 147 000 eur. Žalovaná je toho názoru, že priložený dôkaz zo strany žalobkyne, a to čestné prehlásenie jej matky, že táto jej poskytne na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sporových strán sumu 50 000 eur, je účelovým tvrdením, ktorým nebola preukázaná reálna existencia finančných prostriedkov na strane matky žalobkyne, z ktorých by mohla žalobkyni takúto sumu poskytnúť.

5.4. Poukázala na to, že súd neprihliadal na skutočnosť, že manžel žalobkyne v čase keď ešte bol podielovým spoluvlastníkom sa dopustil násilného správania tak voči žalovanej ako aj voči osobe jej blízkej, matke žalovanej. V tejto súvislosti poukázala na trestné konanie vedené pred OS v Michalovciach sp. zn. 1T/21/2016, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené.

5.5. Súd neprihliadal ani na tú skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti žalovaná potrebuje na svoje bývanie, nakoľko nemá doriešenú otázku bývania a k predmetným nehnuteľnostiam, keďže je to vec, ktorú získala darom od svojich právnych predchodcov, má citový vzťah, pričom má záujem predmetné nehnuteľnosti získať do svojho výlučného vlastníctva a s takouto alternatívou súhlasila aj žalobkyňa. Podľa jej názoru súd pripísal neprímerane vysokú mieru schopnosti, resp. neschopnosti žalovanej zabezpečiť finančné prostriedky na vyporiadanie žalobkyne v súvislosti so zrušením podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. V tomto smere nesprávne vyhodnotil otázku schopnosti, resp. neschopnosti, ak neprihliadal aj na žalovanou tvrdeny ďalší pravidelný mesačný príjem, okrem príjmu z pracovnoprávneho vzťahu, ktorý má žalovaná, nemôže preukázať iným spôsobom, než predložením výpisov zo svojho účtu. V zahraničí pracovala so stabilným príjmom od roku 1989 až do roku 2011 a následne v roku 2011 do roku 2014 pracovala v Košiciach-Šaca so stabilným príjmom. Je pravdou, že pracovný pomer v zahraničí a následne aj pracovný pomer na Slovensku skončila z dôvodu potreby starostlivosti o starých a chorých rodičov. Poukázala na skutočnosť, že po skončení dokazovania pred súdom prvej inštancie jej bolo doručené oznámenie od súdneho exekútora JUDr. Michaly Birkovej, Banská Bystrica, ktoré žalovaná nemala k dispozícii v čase posledného pojednávania pred súdom prvej inštancie, predkladá ako prílohu tohto odvolania list súdnej exekútorky doručený žalovanej, z ktorého je zrejmé, že aj pohľadávka vymáhaná súdnou exekútkou je uhradená, ako aj podľa internetovej verzie LV č. XXX kat. úz. X., ktorými žalovaná preukazuje svoje tvrdenia.

5.6. Tiež poukázala na tú skutočnosť, že doposiaľ mala u svojho zamestnávateľa dojednaný pracovný pomer na dobu určitú do 31. 12. 2019, avšak v októbri 2019 jej zamestnávateľ ponúkol pracovný pomer na dobu neurčitú a od 1. 10. 2019 jej zvýšil doterajší mesačný príjem zo sumy 850 eur brutto na sumu 1 150 brutto, teda došlo k zvýšeniu minimálne o sumu 300 eur mesačne a naďalej žalovaná získava príjem tak, ako tvrdila pred OS Michalovce, čo preukázala výpisom z účtu, okrem starého pracovného pomeru aj vedľajší príjem vo výške 400 až 500 eur mesačne. Keďže žalovaná nemá ku dňu podania tohto odvolania listinný dôkaz o zmene pracovného pomeru z doby určitej na dobu neurčitú a o zvýšení jej platu, doklady preukazujúce tieto skutočnosti bez svojej viny nemohla uplatniť pred súdom prvej inštancie, túto skutočnosť uvádza ako podstatnú pre posúdenie príjmov žalovanej a ako novoty v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. d/ CSP predloží potom, ako jej tieto doklady zamestnávateľ doručí.

5.7. Žalovaná nesúhlasí s tým, že len z dôvodu lepších majetkových pomerov na strane žalobkyne súd prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne, pričom žalovaná je toho názoru, že žalobkyňa neuviedla objektívne všetky výdavky, ktoré reálne má a z tohto dôvodu je rozdiel medzi príjmami a výdavkami, z ktorého súd prvej inštancie vychádzal, nereálny.

5.8. Taktiež žalobkyňa neuviedla, resp. súd prvej inštancie neprihliadal na všetky nesplatené úvere žalobkyne, pričom časť týchto úverov, ktoré sú zabezpečené záložným právom k nehnuteľnostiam, ku ktorým sa sporové strany domáhajú zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, je zaťažená úverom vo výške 70 000 - 80 000 eur. Žalovaná je toho názoru, že v prípade, ak by súd zrušil podielové spoluvlastníctvo sporových strán a prikázal tieto nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovanej, žalobkyňa by sa nedostala do pozície nevymožiteľnosti svojej pohľadávky priznanej na základe právoplatného rozhodnutia súdu exekučného titulu, nakoľko v prípade neschopnosti žalovanej uhradiť súdom určenú sumu by mohla žalobkyňa túto sumu vymôcť predajom nehnuteľnosti, ktorá by bola prikázaná na základe rozhodnutia súdu. Práve naopak, keďže nehnuteľnosť, ktorá je predmetom vyporiadania je zaťažená záložným právom zabezpečujúcim záväzok žalobkyne voči peňažným ústavom, úprimný záujem o nadobudnutie tejto nehnuteľnosti prejavila žalovaná aj tým, že navrhla prikázať tieto nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva v rámci zrušenia podielového spoluvlastníctva v tomto konaní s vedomím, že tieto nadobudne aj s ťarchou - vyššie citovaným záložným právom.

5.9. Súd tiež podľa jej názoru nedostatočne v rámci právneho posúdenia s ohľadom na rozhodnutie prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne a vysporiadal sa so skutočnosťou, že žalobkyňa súhlasila aj s riešením, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam a tieto prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej. Uvedené skutočnosti vyplývajú z odseku 11 a 16 odôvodnenia súdu. Žalovaná je toho názoru, že aj táto skutočnosť preukazuje, že žalobkyňa nemá reálne vážny záujem o predmetné nehnuteľnosti, ale s ohľadom na výšku úverov, ktoré má, potrebuje získať nehnuteľnosti za účelom zbavenia sa záväzkov jej predajom a nie na účely bývania. Žalovaná je toho názoru, že žalobkyňa pracuje v meste Košice, odkiaľ aj pochádza, má tam vytvorené bytové podmienky

a pracovné zázemie a je nelogické a dosť ťažko uveriteľné, aby žalobkyňa sa presťahovala do rodinného domu v Michalovciach, ak pracovne a bytovo je viazaná na mesto Košice.

6. Žalovaná doplnila odvolanie vyjadrením v tom zmysle, že považovala za potrebné uviesť, že je zrejmé, že od roku 2005, keď čerpala prvý úver vo výške 600 000,-Sk potom, čo sa s manželom žalobkyne, t.j. jej bratom, dohodla po nadobudnutí nehnuteľnosti od svojich rodičov darom, že tieto zrekonštruujú, že s finančnými prostriedkami výlučne nakladal manžel žalobkyne, čoho dôkazom je tá skutočnosť, že hneď potom, čo bol poskytnutý úver, tieto žalovaná previedla na účet brata, t.j. manžela žalobkyne 7.10.2005, čo vyplýva aj z odseku 41 a 55 odôvodnenia rozsudku, pričom manžel žalobkyne z týchto finančných prostriedkov použil iba časť, sumu maximálne 100 000,-Sk na rekonštrukciu rodinného domu a zvyšné finančné prostriedky minul na účel, o ktorom ona nemá vedomosť. V roku 2008 podpísala ďalšiu úverovú zmluvu, z ktorej boli finančné prostriedky použité na splatenie úverov žalovanej, avšak iba v malej čiastke, a to tak, že bola uhradená suma 18 840 eur na vyplatenie úveru z roku 2005, ako aj na záväzky, ktoré musela splácať za manžela žalobkyne (brata žalovanej). Taktiež považovala za potrebné uviesť, že manžel žalobkyne sa o svojich rodičov nestaral, rodičia žalovanej boli de facto do polovice roku 2014 relatívne samostatní a hradili časť nákladov spojených s bývaním aj za manžela žalobkyne, ktorý nikdy nepracoval, aj opatrovateľský príspevok, ktorý poberal na opatrovanie rodičov si vybavil z toho dôvodu, aby mal nejaký príjem, ale reálne sa o rodičov nestaral. Ďalšie úvery zo strany žalobkyne v roku 2012 a 2013 boli vo vyššej sume než potrebovali splatiť pôvodný úver z roku 2005, pričom z každého úveru sa finančné prostriedky po splatení iných úverov zvýšili, ktoré zobrala žalobkyňa a s ktorými žalovaná nikdy neprišla do styku.

6.1. Poukázala na prebiehajúce súdne konania, ktoré nie sú ešte právoplatne skončené, v ktorých si žalovaná uplatňuje voči manželovi žalobkyne časť nákladov spojených s úhradou výdavkov na plyn, elektrickú energiu, ktoré sú vedené pod sp.zn. 7C 234/2016, 14C 4/2017 pred Okresným súdom Michalovce. Rovnako poukázala na rozsudok Okresného súdu Michalovce 19C 43/2012 z 31.10.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice 1 Co/141/2013 z 30.12.2014, z ktorých je zrejmé, že v danej veci bola žalovaná ako ručiteľka zaviazaná zaplatiť za manžela žalobkyne sumu 5 756,13 € a uviedla, že tento záväzok v celom rozsahu vysporiadala.

6.2. V zmysle § 388 CSP a § 392 CSP navrhla, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd po zvážení celého prípadu v súlade s § 388 a § 392 CSP zmenil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 25.9.2019 č.k. 19C/55/2017-314 tak, že zrušuje podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXX k.ú. X., a to k rodinnému domu č. súp. 2058, postaveného na parcele registra „C“ č. 2277-zastavané plochy a nádvoria o výmere 555 m² a k parcele registra „C“ č. 2277-zastavané plochy a nádvoria o výmere 555 m² a vyporiadavam ich tak, že nehnuteľnosti prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej. Žalovaná je povinná na vyrovnanie podielu žalobkyne zo zrušeného podielového spoluvlastníctva vyplatiť žalobkyňi sumu 55 852 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej plnú náhradu trov konania, eventuálne, aby podľa § 389 ods.1 písm. c/ CSP uznesením zrušil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 25.9.2019 č.k. 19C 55/2017-314 v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Žalovaná sa vyjadrila k odvolaniu žalobkyne, a poukázala na námietku žalobkyne, že nie je daný dôvod na aplikáciu § 257 CSP. Konštatovala, že esenciálnym kritériom priznania náhrady trov konania je zásada úspechu zakotvená v § 255 CSP.

7.1. K uvedenému tvrdeniu žalobkyne žalovaná uviedla, že považuje za nehospodárne ďalej sa vyjadrovať k tvrdeniam žalobkyne, a to čo do výroku I., pretože považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny s ohľadom na skutočnosti, ktoré uviedla v odvolaní. Rovnako k výroku III. rozsudku uviedla, že tento tiež napadla vo svojom odvolaní.

8. Žalobkyňa k odvolaniu žalovanej sa vyjadrila podaním z 27.11.2019, v ktorom poukázala na to, že nie je pravdou tvrdenie žalovanej, že ona nepravdivo uviedla výšku svojich úverov, ktoré spláca. Z kontextu vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní 10.6.2019 je zrejmé, že sa vyjadrovala iba k úverom, ktoré sú zabezpečené záložným právom k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania. Na tom istom pojednávaní sa žalobkyňa vyjadrila, že úverom je zaťažovaný aj byt v jej výlučnom vlastníctve, pričom zostatok tohto úveru je približne 65 000 €. Rovnako spochybňuje žalovaná vyhlásenie matky žalobkyne, ktoré žalobkyňa predložila v konaní a považuje ho za účelové, ktoré nepreukazuje reálnu existenciu finančných prostriedkov na strane matky žalobkyne. Napriek tomu, že žalovaná má pochybnosť o čestnom prehlásení matky žalobkyne, neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by toto čestné vyhlásenie mohli reálne spochybniť. Čestné vyhlásenie predložené žalobkyňou je osobným záväzkom a

rozhodnutím jej matky, ktoré dotvára už beztak pozitívne finančné možnosti žalobkyne vyplatiť žalovanej sumu zohľadňujúcu jej spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach.

8.1. Je pravdou, že žije a pracuje v Košiciach, avšak tento fakt žiadnym spôsobom neznižuje jej záujem o užívanie nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania, čoho dôkazom je aj snaha stať sa ich výlučnou vlastníčkou spolu so svojim manželom, bratom žalovanej. Od roku 2015 pravidelne navštevovali predmetné nehnuteľnosti, užívali ich a zveľaďovali a čiastočne opravovali, až dokiaľ im nebolo prakticky znemožnené práve správaním žalovanej. Nezanedbateľným je fakt, že žalobkyňa sanovala uvedené nehnuteľnosti pred ich dražbou, z čoho pochádzajú aj dva úvery, ktoré výlučne sama spláca. Žalovaná má aj z uvedených dôvodov nepopierateľne citovú väzbu k týmto nehnuteľnostiam, a to tak sama, ako aj prostredníctvom svojho manžela, brata žalovanej.

8.2. Trestné stíhanie manžela považuje žalobkyňa za účelovú snahu žalovanej úplne vylúčiť svojho brata z užívania predmetných nehnuteľností. Žalobkyňa bola prítomná pri uvedenom incidente, ktorého intenzita nepresiahla rámec bežnej rodinnej hádky a výmeny názorov medzi zúčastnenými osobami. Uvedená trestná vec nebola doteraz právoplatne skončená. Manžel žalobkyne rezolútne popiera, aby sa dopustil v súvislosti s týmto konfliktom konania, ktoré by naplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu.

8.3. Ďalej žalovaná namieta, že súd neprihliadol na skutočnosť, že predmetné nehnuteľnosti potrebuje na bývanie, a že k nim má citový vzťah, pretože ich získala darom od svojich právnych predchodcov. Tiež je toho názoru, že súd pripísal neprímerane vysokú mieru schopnosti/neschopnosti žalovanej zabezpečiť finančné prostriedky na vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne. Je pravdou, že žalovaná býva v predmetných nehnuteľnostiach a od úmrtia matky ich užíva výlučne sama. Do roku 2015 tieto nehnuteľnosti užívali aj žalobkyňa spolu so svojim manželom, avšak žalovaná od roku 2015 systematicky ich začala vylučovať z užívania a tento stav trvá doteraz. Súd v zmysle ustálenej súdnej praxe musel okrem iných okolností zohľadniť aj solventnosť podielových spoluvlastníkov v kontexte povinnosti podielového spoluvlastníka, ktorému sa vec prikazuje do výlučného vlastníctva vyplatiť náhradu ustupujúceho podielového spoluvlastníkovi. Uvedená skutočnosť svedčí jednoznačne v prospech žalobkyne, ktorej priemerný mesačný príjem predstavuje sumu 2 200 €. Finančné možnosti žalobkyne boli tiež preukázané. Okrem tohto príjmu aj už spomínanou kúpou nehnuteľnosti za sumu 52 360 € vlastníctvom garáže v hodnote 18 000 € a čestným vyhlásením jej matky. Žalovaná má čistý príjem 660 €. Pokiaľ poukazuje na svoj ďalší pravidelný mesačný príjem, jeho existenciu žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázala. Na pojednávaní 21.8.2019 uviedla, že jej ďalší príjem plynie z dohody o vykonaní práce, ktorú však nepredložila. Ohradzuje sa voči tvrdeniu žalovanej, že manžel žalobkyne sa o svojich rodičov počas jej neprítomnosti nestaral. Manžel žalobkyne im vždy poskytoval počas toho, ako žalovaná žila v zahraničí potrebnú starostlivosť a opateru. Žalobkyňa má taktiež citový vzťah k vyporiadavaným nehnuteľnostiam, pretože do nich investovala nemalé finančné prostriedky.

8.4. Žalovaná uviedla, že od 1.10.2019 jej zamestnávateľ zvýšil mzdu zo sumy 850 € na sumu 1 150 € brutto, teda došlo k zvýšeniu jej mzdy o 300 € mesačne. Nesúhlasí s tým, že len z dôvodu lepších majetkových pomerov na strane žalobkyne súd prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne.

8.5. Zvýšenie hrubej mzdy žalovanej o 300 € brutto (zatiaľ nepreukázané) podľa názoru žalobkyne žiadnym zásadným spôsobom nemení finančnú situáciu žalovanej. Žalovaná neustále spochybňuje príjmy a výdavky na strane žalobkyne, no sama konkrétne neuvádza z akých peňažných prostriedkov by zabezpečila výplatu podielu žalobkyne v prípade prikázania predmetných nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva. Aj z uvedeného dôvodu má žalobkyňa veľmi reálnu obavu, že v prípade prikázania nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalovanej táto nebude mať k dispozícii peňažné prostriedky na výplatu spoluvlastníckeho podielu žalobkyne.

8.6. Súd sa v rozhodnutí o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vždy musí zaoberať výškou podielu spoluvlastníkov a účelným využitím veci. Jeho rozhodnutie však môže vychádzať aj z iných skutočností. V rámci posudzovania účelného využitia veci tak možno vedľa veľkosti podielov zohľadniť celý rad skutočností rozhodných pre rozhodnutie o tom, ktorému z účastníkov bude vec prikázaná do vlastníctva. Podmienkou prikázania veci jednému alebo viacerým spoluvlastníkom je poskytnutie primeranej náhrady tým spoluvlastníkom, ktorí stratia svoj spoluvlastnícky podiel.

8.7. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalovanej, že to že žalobkyňa súhlasila aj s riešením, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam a tieto prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej má preukazovať, že žalobkyňa nemá reálny vážny záujem o tieto nehnuteľnosti a chce ich získať za účelom zbavenia sa jej záväzkov ich predajom. Vzhľadom na to, že v priebehu konania nebolo preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach žalovanej vyplatiť žalobkyňu náhradu za jej spoluvlastnícky podiel, tento spôsob vyporiadania napokon nie je možný.

9. Žalovaná k späťvzatiu odvolania žalobkyne a stanovisku žalobkyne zaujala vyjadrenie, v ktorom nemá výhrady voči späťvzatiu a skonštatovala, že nespochybňuje tvrdenie žalobkyne, že táto nemusí mať presnú informáciu o príjmoch jej manžela vyplývajúcich z jeho podnikania, či už v obchodnej spoločnosti Bomox, s.r.o. alebo iných, ale v tomto prípade nevidí dôvod, aby žalobkyňa uvádzala ako práve informácie o príjmoch svojho manžela, ak o nich nemá vedomosť. Je toho názoru, že keďže sa jedná u žalobkyne o BSM, skúmanie príjmov manžela pre potreby rozhodnutia súdu je právne relevantné. Tvrdenie, že žalobkyňa v priebehu doterajšieho konania podľa názoru žalovanej vedome a účelovo uvádza nepravdivé skutočnosti o dlhoch, či už žalobkyne alebo jej manžela predkladá žalovaná dôkaz, ktorý získala 18.11.2019, a to zoznam pojednávaní pred Okresným súdom v Michalovciach z 18.11.2019 vedených pod sp.zn. 5Csp/17/2019 žalobcu VÚB a.s. proti manželovi žalovanej (zrejme žalobkyne) o zaplatenie 7.279,25 € s príslušenstvom. Aj uvedený dôkaz svedčí o skresľovaní reálnych výdavkov žalobkyne a jej rodiny, teda žalobkyne a jej manžela. Žalovaná poukázala na to, že predloženie dokladov o úhrade exekúcií voči manželovi žalobkyne, ktorá predtým žiadne záväzky jej manžela neuviedla v konaní pred súdom bolo žalobkyňou predložené až potom, čo žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu preukázala existenciu exekučných konaní vedených voči manželovi žalobkyne.

9.1. Žalovaná zotrvala na svojom tvrdení, že žalobkyňa predložením čestného vyhlásenia svojej matky nepreukázala, že má zabezpečené finančné prostriedky na vyplatenie žalovanej v prípade zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva prikázaním nehnuteľnosti žalobkyne.

9.2. Poukázala na skutočnosť, že v súlade s § 142 ods.1 OZ „prihliadne pritom na to, aby vec mohla účelne sa využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom“. Je nepochybné, že v čase takéhoto správania manžela žalobkyne voči ostatným podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností bol podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, ktoré až následne tak, ako tvrdí aj žalobkyňa manžel žalobkyne svoj podiel na nehnuteľnostiach previedol darovacou zmluvou na žalobkyňu.

9.3. Žalovaná na rozdiel od žalobkyne nemá zabezpečenú otázku svojho bývania iným spôsobom a jej vzťah k týmto nehnuteľnostiam je zjavný. Popiera citový vzťah manžela žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam, nakoľko tieto previedol darovacou zmluvou na žalobkyňu. Tvrdenie žalobkyne, že jej citový vzťah je založený aj tým, že do týchto nehnuteľností investovala nemalé finančné prostriedky, je v priamom rozpore s fotodokumentáciou o veľmi zlom stave nehnuteľnosti od r. 2005 a aj v súčasnom období. Žalovaná zotráva na svojich doterajších vyjadreniach v tomto smere. Nestotožňuje sa s názorom žalobkyne, že súd pri zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva s ohľadom na § 142 ods.1 prihliadne len na hľadiská stanovené týmto ustanovením, ale práve naopak z doslovného znenia tohto ustanovenia prihliadne na veľkosť podielu, účelné využitie veci na to, aby vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Zároveň predložila doklady o zmenách príjmu, ktoré v čase rozhodovania súdu prvej inštancie nemala k dispozícii.

10. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovanej vyjadrila 31.1.2020, v ktorom uviedla, že žalovaná zjavne nerozlišuje medzi schopnosťou žalobkyne zabezpečiť si finančné prostriedky na výplatu spoluvlastníckeho podielu žalovanej a možnosťou urobiť tak v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyňa v priebehu dokazovania predložila množstvo dôkazných prostriedkov, ktorými preukázala, že je v jej finančných možnostiach vyplatiť vyrovnávací podiel vo výške 55.852 €. Žalobkyňa nepodala odvolanie proti výroku II. rozsudku z dôvodu nemožnosti zabezpečiť sumu 55.852 € na výplatu podielu žalovanej, ale z dôvodu, že paričnú lehotu 30 dní považovala za krátku. Opätovne pripomenula, že žalovaná na jednej strane stále spochybňuje solventnosť žalobkyne na druhej strane vôbec neuvádza z čoho chce ona vyplatiť vyrovnávací podiel žalobkyne. Poukázala na reálny príjem žalovanej, jej aktuálny vek, úverovú históriu a veľmi obmedzené, resp. žiadne možnosti zabezpečenia tohto úveru považuje žalobkyňa túto možnosť za nereálnu.

10.1. K námietke žalovanej, že žalobkyňa predložila doklady o úhrade exekúcií voči svojmu manželovi až potom, čo žalovaná poukázala na ich existenciu uviedla, že nevidela dôvod vyjadrovať sa k exekúciám svojho manžela. Poukázala na to, že žalovaná opakovane nepochopiteľne poukazuje na trestné stíhanie manžela žalobkyne a tiež naznačuje, že aj pri rešpektovaní prezumpcie neviny vznesenie obvinenia podanie obžaloby a trestné stíhanie, ktoré je proti nemu vedené spochybňuje tvrdenia žalobkyne. V tejto súvislosti si žalovaná neuvedomuje, že zásada prezumpcie neviny platí rovnako v štádiu trestného konania na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní. Uviedla, že § 142 ods. 1, ktoré rieši násilné správanie sa podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom s poukazom na údajne správanie sa manžela žalobkyne voči ostatným podielovým spoluvlastníkom a pripomenula, že na predmetných nehnuteľnostiach nenadobudla aj ťarchu údajného správania sa predošlého podielového

spoluvlastníka k ostatným podielovým spoluvlastníkom, a preto takáto argumentácia žalovanej je úplne irelevantná a bezpredmetná. Žalovaná popiera citový vzťah manžela žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam. V tejto súvislosti poukázala na to, že žalobkyňa si vzala úver na úhradu dlhov, ktoré mala aj žalovaná, aby sa predišlo dražbe nehnuteľnosti, vrátane rodinného domu, v ktorom bývala žalovaná aj jej rodičia. Skutočnosť, že manžel žalobkyne nie je podielovým spoluvlastníkom dotknutých nehnuteľností žiadnym spôsobom neznižuje jeho citový vzťah k týmto nehnuteľnostiam, v ktorých prežil podstatnú časť života, zveľaďoval ich a udržiaval.

10.2. Žalovaná tvrdí, že nebráni žalobkyňu v užívaní poschodia rodinného domu a spoločných častí a zariadení v ktorom býva. Ak by tomu tak bolo žalobkyňa by zrejme nebola nútená vyhotovovať si takmer z každej návštevy uvedenej nehnuteľnosti obrazovo zvukový záznam na mobilný telefón a podávať trestné oznámenia z dôvodu atakov žalovanej na žalobkyňu počas jej vstupov na predmetné nehnuteľnosti.

10.3. Žalovaná ďalej spochybňuje investície žalobkyne do nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto konania, keďže žalobkyňa predložila fotodokumentáciu o zlom stave nehnuteľností, čo má byť v rozpore s tvrdeniami žalobkyne, že do nehnuteľností investovala nemalé finančné prostriedky. Fotografie z aktuálneho, resp. nedávneho obdobia, ktoré preukazujú, že nehnuteľnosti v súčasnej dobe chátrajú, sú neudržiavané a nie je vo fyzických a finančných možnostiach žalovanej nieto nehnuteľnosti udržiavať, nie to ešte rekonštruovať a zveľaďovať. Ďalej žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 22Cdo/1780/2012, judikatúru Najvyššieho súdu i Ústavného súdu Českej republiky 22Cdo/3510/2011 a zotrvala v plnom rozsahu na svojich doterajších tvrdeniach, ako aj na podanom odvolaní proti rozsudku.

11. Žalobkyňa podaním z 11.3.2021 doplnila svoje vyjadrenie a uviedla, že pri prehliadaní katastrálneho portálu zistila, že na LV č. 611, vedenom Okresným úradom Michalovce sú zapísané nové ťarchy konkrétne Z - 1724/2020, exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť 88 Ex 148/2020 z 18.6.2020 Exekútorický úrad Košice, Južná trieda 93, súdny exekútor Ladislav Kováč a Z 1725/2020 exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť 88 Ex 570/2019-26 z 18.6.2020, Ex. úrad Košice, Južná trieda 93, súdny exekútor JUDr. Ladislav Kováč o vymoženie pohľadávky 7 244,06 € a 941,74 €. Označené exekúcie sú vedené proti žalovanej ako povinnej a súd podľa názoru žalobkyne ďalším podstatným dôkazom preukazujúcim skutočnosť, že žalovaná nie je schopná plniť svoje finančné záväzky riadne a včas, je teda viac ako pravdepodobné, že v prípade prikázania predmetných nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalovanej za súčasného uloženia jej povinnosti zaplatiť žalobkyňu sumu rovnajúcu sa jej vyrovnávaciemu podielu 55 851,42 € na vyrovnanie jej spoluvlastníckeho podielu by nebolo v objektívnych možnostiach žalovanej. Predložené exekučné príkazy sú nové dôkazy tzv. novoty v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. d/ CSP, ktoré žalobkyňa bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (ďalej len odvolací súd) podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalobkyne a žalovanej voči napadnutému rozsudku ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné a po nariadenom odvolacom pojednávaní v zmysle § 385 ods.1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok vo výroku I., v časti týkajúcej sa zrušenia podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovanej k nehnuteľnostiam, evidovaným na LV č. XXX k.ú. X., a to k rodinnému domu č.súp. XXXX postavenému na parcele registra C č. 2277 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 555 m2 a k parcele registra C č. 2277 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 555 m2 a vo výroku III. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

12.1. V časti I. výroku a vo výroku II. nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že nehnuteľnosti prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej, a výrok II. zmenil tak, že žalobkyňa je povinná na vyrovnanie podielu žalovanej zo zrušeného podielového spoluvlastníctva vyplatiť žalovanej sumu 55 852,00 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

13. Podľa § 369 ods.1 CSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

14. Podľa § 369 ods.2 CSP ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti

napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

15. So zreteľom na späťvzatie odvolania žalobkyne v časti odvolania o paričnej lehote bolo podľa cit. ust. odvolacie konanie zastavené.

16. Predmetom odvolacieho konania ostala časť odvolania žalobkyne o trovách konania a odvolanie žalovanej, ktorá napadla rozsudok v celom rozsahu.

18. Žalobkyňa aj žalovaná uplatnili odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f), h) CSP uplatnené odvolacie dôvody sú čiastočne dané.

17. Podľa § 141 ods.1 OZ spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vypořádaní; ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

17.1. Podľa § 141 ods.2 OZ každý zo spoluvlastníkov je povinný vydať ostatným na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vypořádali, ak nemala už dohoda o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vypořádaní písomnú formu.

18. Podľa § 142 ods.1 OZ ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vypořádanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

18.1. Podľa § 142 ods.2 OZ z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku.

19. Súd správne, jasne a výstižne v bode 54. a 64. rozsudku odôvodnil potrebu zrušenia spoluvlastníctva k popísaným nehnuteľnostiam, s čím sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a nemá k uvedenému potrebu niečo dodať.

19.1. Z uvedeného dôvodu v časti zrušenia podielového spoluvlastníctva výrok prvoinštančného súdu potvrdil.

20. K výške vyrovnávacieho podielu spoluvlastníckeho podielu odvolací súd konštatoval, že medzi účastníkmi nie je sporná, preto sa ňou nezaoberal.

21. Spor medzi stranami sporu je v tom, ktorá z podielových spoluvlastníčok bude výlučnou vlastníčkou zrušeného spoluvlastníctva, keďže obidve majú o tento podiel záujem.

21.1. Z listu vlastníctva vyplýva, že podiely oboch spoluvlastníčok sú rovnaké.

21.2. Zákonným predpokladom, pre určenie, ktorý zo spoluvlastníkov sa stane výlučným vlastníkom a teda, na čo súd pri rozhodovaní prihliadne je to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Nie je vylúčené, aby súd pri tom hodnotil a prihliadal aj na iné okolnosti.

22. V kontexte s uvedeným, odvolací súd na základe vykonaného dokazovania (výpovede strán sporu) dospel jednoznačne k záveru, že účelnejšie využiť nehnuteľnosť vie žalovaná a to z dôvodov, že v nehnuteľnosti býva, má tam zriadený trvalý pobyt a žiadnu inú nehnuteľnosť na bývanie nemá. Okrem uvedeného ide o rodičovský dom, v ktorom vyrastala a bývala so svojim rodičmi a je na neho emočne naviazaná. Naopak žalobkyňa, nielen že v nehnuteľnosti trvalo nebývala a nebýva, ale nie je zrejmé, či niekedy by ju na vlastné bývanie využívala, keďže býva a pracuje v Košiciach a tu si kúpila aj ďalšie nehnuteľnosti (Poľov).

23. K otázke na násilného správania podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom odvolací súd poukazuje na to, že vzťahy medzi spoluvlastníčkami sú narušené. Tie sa narušili hlavne z dôvodu násilného správania brata žalovanej a manžela žalobkyne voči žalovanej a ich matke. Z listinného dôkazu založeného na č. I. 102 je zrejmé, že matka žalovanej podala na OS v Michalovciach žalobu o vrátenie daru, z dôvodu hrubého správania voči nej a sestre (žalovanej) a poškodzovania spoločného bytového zariadenia. Keďže v priebehu konania matka žalovanej zomrela konanie bolo zastavené.

23.1. Aj keď v tomto konaní nebolo preukázané, aby sa voči druhej spoluvlastníčke resp. jej matke, hrubo a násilne správala žalobkyňa, odvolací súd poukazuje na to, že prevod podielu vo výške 4/10 na žalobkyňu bol realizovaný potom (3.2.2017), ako bol pôvodný spoluvlastník (Bibián Molnár) vyzvaný matkou na vrátenie daru listom z 10.10.2016. Prevod spoluvlastníckeho podielu z pôvodného spoluvlastníka (Bibiána Molnára) na žalobkyňu možno hodnotiť ako účelový a to práve z dôvodu, že manžel žalobkyne bol si plne vedomý toho, že matka sa voči nemu domáhala vrátenia daru.

24. Žalovaná v odvolacom konaní preukázala, že je spôsobilá vyrovnávací podiel žalobkyni zaplatiť a za tým účelom jej banka poskytne úver, keďže má trvalý pracovný pomer a dostatočný príjem na to, aby úver mesačne splácala.

24.1. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaná má dlžoby a exekúcie. Rovnako dlžoby má aj žalobkyňa. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa má vyšší mesačný príjem, nie je dostatočný dôvod na to, aby súd na neho bez ďalšieho prihliadal a určil žalobkyňu za výlučnú vlastníčku nehnuteľností.

25. Žalovaná v konaní prehlásila, že je si vedomá toho, že na dome bude potrebné vykonať nejaké práce, a že za tým účelom si zabezpečí odborníkov, tak ako by to urobila zrejme aj žalobkyňa a rovnako je si vedomá toho, že nehnuteľnosť je zaťažená záložnou zmluvou.

26. Odvolací súd záverom dodáva, že neexistuje žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by žalovaná nemohla byť určená za výlučnú vlastníčku nehnuteľností, preto prvoinštančné rozhodnutie zmenil a žalovanú určil za výlučnú vlastníčku popísanej nehnuteľnosti a rovnako žalovanej určil povinnosť vyplatiť žalobkyni dohodnutý vyrovnávací podiel.

27. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej strane ich náhradu nepriznal, čo odôvodnil § 257 CSP. Odvolací súd sa s týmto rozhodnutím stotožňuje a považuje ho za zákonné a spravodlivé.

28. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30.1. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. Odvolací súd z rovnakých dôvodov, ako uviedol súd prvej inštancie v bode 65 rozsudku, stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd mal za to, že vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bolo v záujme oboch strán a nemožno v prejednávanom spore posudzovať úspech resp. neúspech niektorej strany.

33. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať

pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.